

Ďakujeme redakcii Slovo+ za možnosť publikovať prvú polovicu tohto príspevku. Celý rozhovor s kapucínom Petrom Vicianom môžete [dočítať na stránke Slovo+](#).

Na začiatku tu boli bežné ľudské túžby: mať dom, auto, môcť chodiť na dovolenky. Peter Vician, teraz už kňaz a kapucín, však chcel získať peniaze ľahko a rýchlo, a preto začal stávkovať.

„Závislý človek si nevie a dlho nechce priznať, že je závislý. Už na konci gymnázia som začal s prvými tipmi športových zápasov. V roku '89 padol komunizmus, otvorili sa mnohé dvere, chcel som mať väčšie možnosti,“ začína svoje rozprávanie Peter. Keď si chcel požičať, známych klamal, jeho dlhy sa vyšplhali na 700 000 slovenských korún. Po čase sa mu rozpadali vzťahy, lebo kde mohol, tam si požičal.

Dokonca mal paranoje, že si ľudia o ňom šuškejú, ohovárajú a odsudzujú ho. Preto sa túlal, chodil radšej cez les, aby sa s nikým nestretol, vyhýbal sa druhým a chodil domov potme. Kvôli stávkovaniu ani nedokončil vysokú školu v Nitre, ktorú začal.

LEPŠIE BUDE BEZ TEBA, POVEDAL MI ZLÝ

„Nevidel som východisko zo svojej situácie, rozpadali sa mi vzťahy, mal som dlhy, nemal som si už od koho požičať. Často som chodil v noci cez horu domov. Dvere pre zlého boli už dosť otvorené a on mi povedal: Lepšie bude bez teba. Vyštveral som sa na skalu, zanechal som doma za sebou listy. Na Červenej skale som vyjednával s Bohom, chcel som od neho počuť, že ma vezme do očistca, ale on mlčal... nechcel som skočiť, lebo som sa bál, že budem zatratený,“ opisuje. Potom uvidel svetlá reflektorov a počul krik ľudí, ktorí ho hľadali, preto neskočil, ale utiekol odtiaľ preč. Podľa jeho slov však aj po tejto udalosti zostal stále pyšný; mal pocit, že má svoju pravdu, vôbec si neuvedomoval, čo robí zle.

Aby dlhy splatil, snažil sa nájsť si lepšie platenú prácu. Saleziáni mu dali adresu do Nemecka, mal tam ísť robiť, ale zostal v Prahe, kde minul všetky peniaze, a tak celú jeseň 1996 strávil na ulici. Na Vianoce však zavolať rodičom, chýbali mu, keď si spomenul, ako pekne trávili sviatky narodenia Pána všetci spolu. „Ocko mi nič nevyčítal, len ma volal domov. Sadol som na vlak v otrhaných šatách s igelitkou v ruke, nikto ma odtiaľ nevyhodil, lebo bol Štedrý deň,“ približuje.

Gvardián Peter si na svoje spovede spomína takto: „Kedykoľvek som bol na svätej spovedi, nepovedal som, že stávkujem, mnohé moje sviatosti zmierenia boli svätokrádežné. Po čase som zistil, že mojím problémom nie sú stávky a dlhy, ale že som opustil Otca. Vyjednával som s Bohom, že ak vyhrám peniaze, vrátim ich, budem robiť dobré veci, pomôžem bezdomovcom. Hneval som sa naňho, raz som vykrikoval do čiernej oblohy, že nie je. Že keby existoval, ja, bývalý ministrant, by som takto nedopadol.“

Kapucín Peter Vician: Kvôli dlhom chcel ukončiť svoj život, dnes je kňazom

Mal šťastie a pár ľudí mu opäť zohnalo prácu v zahraničí. Občas však stále stávkoval, chodil preč z mesta, aby bol tam, kde ho nikto nepozná, aby mohol stavať väčší obnos peňazí. Absolvoval aj povinný vojenský výcvik, máločo sem-tam vrátil. V Rakúsku už zarábal lepšie, ale aj tam objavil stávkové kancelárie a míňal ťažko zarobené peniaze.

„Keď som sa vrátil domov, išiel som do kostola. Najprv som si nahováral, že tam idem pre pokoj v rodine, ale chodil som tam, lebo som po dlhom čase cítil vnútorný pokoj. Začali si ma všímať miestni mladí z Novej Bane a bolo mi to divné, prečo ma prijímajú, keď ma poznajú, a moje vlastné sestry boli s nimi v spoločenstve, takže o mne vedeli všetko.“

BOH V PRVEJ DESIATKE

Tieto nové priateľstvá nechcel stratíť, avšak stále stávkoval, „skrývajúc sa“ v iných mestách. Na Novú Baňu prišli členovia Dómskeho spoločenstva robiť kampaň pre Ježiša, pozývali ľudí do kostola a vydávali svedectvá. Nič podobné predtým nevidel a sám seba sa pýtal, či sú to naozaj kresťania, lebo takých aktívnych ľudí nezažil. Oslovilo ho, ako sa im zmenil život a keď hovorili, že si Ježiša dali na prvé miesto vo svojich životoch, sám sa pýtal, na ktorom mieste v jeho živote Boh je. „Bol síce v prvej desiatke, ale prvé miesto obsadzovala túžba po peniazoch, koníčky, v mojom rebríčku boli ľudia; hocičo, len nie Boh.“

Lívia Trhanová / Slovo+

Foto: Janka Jaššová

The post [Kapucín Peter Vician: Kvôli dlhom chcel ukončiť svoj život, dnes je kňazom](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)